

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Somogyi Orsolya ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Pozderka Gábor ügyvéd által képviselt alperes ellen, biztosítási szolgáltatás teljesítése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. március 13. napján meghozott, 2.G.40.055/2007/5. számú ítélete ellen, az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 500.000 (ötszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes napos libák és kacsák adásvételére kötött 2005. február 15-én a **külföldi** vevőjével szerződést. A szerződő felek abban állapodtak meg, hogy az állatokat a **külföldi** város repülőterén adja át a felperes a vevőnek. A repülőteri körülmények azonban az átadás-átvétel lebonyolítására nem voltak alkalmasak, ezért a felek a szerződésüket akként módosították, hogy a teljesítés helye a vevő állattartó telepe lesz.

A felperes az eredeti szállítási feltételeknek megfelelően a **magyarországi** repülőtér és a **külföldi** repülőtér közötti légi útvonalon kívánta biztosítani a szállítmányokat; az állatok elszállítására 3 alkalommal került volna sor.

A felperes 2005. május 4-ei érdeklődésére az alperes 2005. május 9-én kelt ajánlatnak nevezett levelében közölte a biztosítás feltételeit. A biztosítást 1% biztosítási díj ellenében vállalta volna két repülőtér közötti légi úton keletkezett károkra. A felperes tájékoztatta az alperest az adásvételi szerződés említett

módosításáról és közölte, hogy a szállítmányokat a **külföldi** repülőtér és a vevő telephelye közötti közúti szállítási útvonalon is biztosítani kívánja.

Az alperes szállítmánybiztosítási csoportvezetője, **B. M.** által 2005. május 13-ai és 20-ai indulási időponttal biztosított szállítmányokra már előre kitöltött biztosítási ajánlatok megtételére szolgáló űrlapok bejegyzéseit **B. M.** kiegészítette azzal, hogy a biztosítási díj 1,2% lesz és a biztosítás a közúti szállításra is kiterjed. A biztosítási ajánlatok megtételére szolgáló kitöltött és a szerződő felek által aláírt űrlap nyomtatott szövege szerint a biztosítási szerződés része az alperes Intrans Garancia Szállítmánybiztosítási szabályzata és annak élőállat-szállítmányok biztosítására vonatkozó záradékai. A 2005. május 20-án útba indított szállítmányból a **külföldi** repülőtér és a vevő telephelye közötti szállítási útvonalon 11.800 darab napos liba elhullott, mert az élőállatok szállítására kialakított tehergépkocsi szellőző berendezése elromlott. A felperes a biztosítási eseményt az alperesnek bejelentette és kérte 8.027.760 forint kára megtérítését. Az alperes a helytállási kötelezettségét nem ismerte el.

A felperes a keresetében 8.027.760 forint és annak 2005. június 10-től járó kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Azzal védekezett, hogy a biztosítás hatálya nem terjed ki a **külföldi** repülőtér és a vevő telephelye közötti közúti szállítási útvonalra.

Az elsőfokú bíróság az alperest a keresetnek megfelelően marasztalta.

A döntését a következőkkel indokolta:

Az alperes a szállítmánybiztosítási szabályzatának 3. §-a szerint „a biztosítás hatálya abban az időpontban végződik, amikor a szállítmányt a biztosítási szerződésben megnevezett rendeltetési helyen lévő végső raktárházba vagy szállítási helyre leszállították. Az élőállatok szállítására vonatkozó záradék pedig azt tartalmazza, hogy a kockázatvállalás a helyszínről történő elszállítástól aállítás folyamata alatt és a szerződésben meghatározott célállomáshoz való előzetes megérkezést követő 24 óráig érvényes, beleértve a lerakodást is.”

A biztosítási szerződés feltételeit tartalmazó okiratok szövegét a Ptk. 207. § (1) bekezdése rendelkezéseinek szem előtt tartó értelmezésével aggálytalanul megállapítható, hogy az alperes kockázatviselése a **magyarországi** repülőtértől kezdődött, míg a belföldi közúti szállításra nem terjed ki. Ezt támasztja alá az alperes perbeli biztosítási szerződések megkötésének előkészítésében közreműködő alkalmazottja, **U. Cs.** tanúvallomása is. Az ajánlattételi űrlapon lévő „közúti” szó bejegyzése **B. M.**-től származik, aki **U. Cs.** tanúvallomásával ellentétben azt vallotta, hogy a felperes telephelye és a **magyarországi** repülőtér közötti közúti szállításra terjesztették ki a biztosítás hatályát. Ez a vallomása azonban egybevetve a per egyéb bizonyítékaival, nem volt alkalmas az alperesi állítások bizonyítására. A felperes kockázatviselése nem a belföldi közútiállítás során bekövetkezett károkra, hanem a **külföldi** közútiállítás során bekövetkezett károkra terjed ki. Minthogy olyan biztosítási esemény történt, amelyre az alperes kockázatviselése kiterjed, a felperest „megilleti a választás jogosultsága arra, hogy

a Ptk. 313. §-a alapján választott Ptk. 300. § (1) bekezdése alapján az alperessel szemben a biztosítási szolgáltatás teljesítését követelje".

Az alperes fellebbezésében az első fokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy a felperes csak a perindítást követően tájékoztatta az adásvételi szerződés teljesítési helyre vonatkozó kikötésének módosításáról. Az ajánlaton célállomásként a **külföldi** szerepelt, de a vevő telephelye nem itt, hanem 'A' és 'B' községekben volt. A felperes a fuvardíjat nem követelte tőle, ami ugyancsak arra utal, hogy a **külföldi** repülőtér és a vevő telephelye közötti közúti szállítás során bekövetkezett károkra a biztosítás nem terjed ki.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytálló az érdemi döntése is. A jogi okfejtésével az ítéltábla annyiban nem értett egyet, hogy az alperes marasztalásának jogalapja a Ptk. 313. §-a és a Ptk. 300. § (1) bekezdése. Az alperes a biztosítási szerződésből eredő kötelezettségének teljesítését ugyan megtagadta, a biztosítási esemény bekövetkezése folytán létrejött kártérítési kötelezettségét azonban mégsem a Ptk. 300. § (1) bekezdése alapján köteles teljesíteni. Az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályok a szerződésszegések általános szabályait tartalmazzák. Az egyes szerződések szabályai a felek teljesítési kötelezettségére külön rendelkezéseket tartalmaznak. Ha valamelyik fél a szerződéses kötelezettségét nem teljesíti, a kötelezettség teljesítésében marasztaló ítélet az adott szerződéstípus teljesítési kötelezettséget előíró szabályán alapul.

A biztosító vagyonbiztosítási szerződés esetén a biztosított vagyontárgyban esett károk megtérítését vállalja el a szerződéssel; az esemény bekövetkezéséig biztosítási díj ellenében csak kockázatot visel. Ha a biztosítási esemény bekövetkezik, a Ptk. 553. § (1) bekezdése alapján a szabályzatban meghatározott időn belül köteles a szolgáltatást teljesíteni. Az alperes marasztalásának jogalapja tehát nem a Ptk. 300. § (1) bekezdése, hanem a Ptk. 553. § (1) bekezdése.

Az ítéltábla mindezt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az érdemben helyes első fokú ítéletet indokainak módosításával helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperes köteles a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes fellebbezési perköltségét is megfizetni.

Budapest, 2008. november 28.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró